

Arrest

nr. 197 929 van 12 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Gistelse Steenweg 229/1
8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 178 271 van 23 november 2016 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2017.

Gelet op het tussenarrest nr. 190 021 van 24 juli 2017 waarbij de partijen worden opgeroepen op de terechtzitting van 23 augustus 2017.

Gelet op de beschikking van 7 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2017.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 1 december 2017 waaruit blijkt dat de debatten heropend werden.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BYUMA, die *loco* advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekers eerste asielaanvraag, ingediend op 1 augustus 2012, werd door de Raad in beroep afgesloten met de weigering van de vluchtelingestatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 14 juni 2013, nr. X).

1.2. Op 10 oktober 2013 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 8 november 2013 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van inoverwegingname van de meervoudige asielaanvraag. Het tegen deze beslissing ingediende beroep werd door de Raad verworpen (RvV 7 juli 2015, nr. X).

1.3. Op 27 juni 2016 diende verzoeker een derde asielaanvraag in. De adjunct-commissaris-generaal nam de op 3 augustus 2016 de beslissing tot weigering van inoverwegingname van de meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 3 augustus 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 27/06/2016
Overdracht CGVS: 19/07/2016

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 24 april 1992 te Takoradi, waar u ook opgroeide. U behoort tot de Fante etnie en bent christen. Eind juli 2012 vertrok u per vliegtuig uit Ghana en op 1 augustus 2012 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Belgische instanties. Op 24 december 2012 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 14 juli 2013. Zonder naar uw land van oorsprong terug te keren vroeg u op 10 oktober 2013 een tweede keer asiel aan. Op 8 november 2013 nam het CGVS opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd eveneens door de RvV bevestigd, op 7 juli 2015. Zonder naar uw land terug te keren diende u op 27 juni 2016 huidige, derde asielaanvraag in.

U baseert uw huidige asielaanvraag op dezelfde motieven als uw eerste en tweede asielaanvraag. U houdt vol homoseksueel te zijn en omwille van uw geaardheid vervolging te vrezen in uw land van herkomst.

De nieuwe elementen die u in het kader van uw derde asielaanvraag voorlegt zijn: een brief van uw advocaat, een ontvangstbewijs van de verklaring tot wettelijke samenwoning d.d. 29/5/2015, een uittreksel uit het vreemdelingenregister d.d. 31/5/2016, een attest van gezinssamenstelling d.d. 8/7/2014, een uittreksel uit het bevolkingsregister d.d. 2/6/2016, een beslissing tot weigering van verblijf en enkele foto's.

B. Motivering

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging."

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvragen door het CGVS werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en uw beweerde homoseksualiteit en de hieruit voortkomende vervolgingsfeiten als ongeloofwaardig werden beschouwd. Deze beslissingen en beoordeling werden door de RvV bevestigd, waarna u geen beroep aantekende. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U legt geen documenten voor die het ongeloofwaardige karakter van uw homoseksuele geaardheid kunnen weerleggen. Documenten dienen immers, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt kan bovendien het volgende opgemerkt worden.

Wat betreft de foto's die u voorlegt van uzelf en uw partner kan gesteld worden dat foto's geen formeel bewijsmateriaal kunnen zijn bij de beoordeling van een asielaanvraag. De vaststelling dat u met iemand op de foto staat vormt geen bewijs voor de aard van uw relatie met deze persoon, noch kan een foto hun seksuele geaardheid (of die van u) aantonen.

Het ontvangstbewijs van de verklaring tot wettelijke samenwoning d.d. 29/5/2015, het uittreksel uit het vreemdelingenregister d.d. 31/5/2016, het attest van gezinssamenstelling d.d. 8/7/2014 en het uittreksel uit het bevolkingsregister d.d. 2/6/2016, tonen aan dat Nicolas (P.) en uzelf een verklaring van wettelijke samenwoning aflegden en op 8 juli 2014 woonachtig waren bij Jean Marie (D.M.) en zijn echtgenoot Tom (B.). De vaststelling dat u wettelijk samenwoont met Nicolas (P.) is echter geen bewijs van uw of zijn homoseksualiteit, noch van een seksuele relatie tussen jullie beide. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt volstaat het immers dat twee personen die samenwonen bij hun gemeente een verklaring van wettelijk samenwonen afleggen opdat ze als wettelijk samenwonend worden beschouwd. Deze aangifte geeft een zekere juridische bescherming aan eender welke twee personen die in België een woning delen. Dat geldt niet alleen voor heteroseksuele of homoseksuele partners. Men kan ook wettelijk gaan samenwonen met een familielid of met iemand anders waarmee men geen seksuele relatie heeft (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Voorgelegde documenten zijn dus geenszins een indicatie van een stabiele en duurzame (homoseksuele) relatie tussen Nicolas (P.) en uzelf, in tegenstelling tot wat uw advocaat beweert.

Hierbij dient opgemerkt dat u tijdens uw eerste asielaanvraag ongeloofwaardige verklaringen aflegde en dat u tijdens de procedure die nadien volgde herhaaldelijk nieuwe elementen (documenten/getuigenissen) voorlegde die duidelijk in strijd waren met uw eerdere verklaringen (zie weigeringsbeslissing CGVS d.d. 8/11/2013). Zowel over uw eerste als uw tweede asielaanvraag deed de RVV reeds een uitspraak met gezag van gewijsde. De loutere vaststelling dat u wettelijk samenwoont met Nicolas (P.) kan de ongeloofwaardigheid van uw homoseksualiteit dan ook niet in een ander daglicht te stellen.

De beslissing tot weigering van verblijf ondersteunt de verklaring van uw advocaat dat u geen recht van verblijf kon behouden omdat de persoon met wie u wettelijk samenwoont onvoldoende middelen heeft, maar is verder weinig relevant met betrekking tot uw asielaanvraag.

De brief van uw advocaat somt de elementen die u voorlegde op en geeft verdere uitleg bij de reden van hun voorlegging. De reden waarom deze niet aangenomen kunnen worden als nieuwe elementen werd hierboven reeds uitgelegd.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een

ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet."

2. Onderzoek van het beroep

Ter terechtzitting van 4 november 2016 legt verzoeker een brief neer van zijn partner Nicolas P. (Rechtsplegingsdossier, stuk 12).

Ter terechtzitting van 19 april 2017 legt verzoeker zijn verblijfskaart voor (Rechtsplegingsdossier, stuk 18B).

Bij arrest nr. X van 24 juli 2017 stelt de Raad vast dat verzoeker beschikt over een verblijf van onbepaalde duur en wordt het passend geacht om de debatten te heropenen om de partijen toe te laten om hun standpunt te laten kennen omtrent de toepassing van artikel 55 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

Voormeld artikel 55 bepaalt het volgende:

"§ 1. De asielaanvraag bedoeld in de artikelen 50, 50bis en 51, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbepaald verblijf blijkt, bij een ter post aangetekende brief aan de instantie waarbij zijn asielaanvraag in behandeling is, de voortzetting van de behandeling vraagt.

§ 2. De Raad van State verklaart het beroep dat werd ingesteld tegen een beslissing genomen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zonder voorwerp, wanneer de verzoeker toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, op voorwaarde dat hij binnen de termijn zoals voorzien in § 1 geen voortzetting van de procedure vroeg.

§ 3. De vreemdeling van wie de asielaanvraag zonder voorwerp werd verklaard overeenkomstig § 1, kan slechts van het grondgebied verwijderd worden overeenkomstig de artikelen 21 en 22 na advies van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de overeenstemming van de verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4."

Ter terechtzitting van 23 augustus 2017 verklaart verzoeker dat het verblijfsrecht gelinkt is aan een aantal voorwaarden, dat er geen sprake is van een permanent verblijfsrecht, omdat er binnen de vijf jaar iets in de relatie kan veranderen en hij stelt zijn belang te behouden bij de asielaanvraag. De commissaris-generaal deelt deze mening, stelt eveneens dat het verblijfsrecht een voorwaardelijke duur kent en dat er een mogelijkheid is dat het verblijfsrecht wordt ingetrokken.

Ter terechtzitting van 1 december 2017 herhalen de partijen hun standpunt omtrent de toepassing van artikel 55 van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat elk verblijfsrecht aan bepaalde voorwaarden is verbonden, zeker wanneer rekening zou worden gehouden met de hypothese voor het bestuur om dit in te trekken wanneer het verblijfsrecht zou zijn bekomen op grond van fraude (Titel III *quinquies* van de Vreemdelingenwet).

Dit enkele gegeven maakt het verblijfsrecht echter niet van beperkte duur. Verder kan verzoeker zich zonder meer beroepen op de toepassing van artikel 55, § 3, van de Vreemdelingenwet, zodat de partijen voorbijgaan aan het feit dat een bijzondere bescherming tegen verwijdering bestaat in de hypothese dat het verblijfsrecht alsnog zou worden beëindigd.

De toelichting van de partijen gaat aldus voorbij aan het gegeven dat verzoeker beschikt over een verblijfsrecht van onbeperkte duur. Verzoeker heeft nagelaten om vanaf de overhandiging van de verblijfstitel, binnen de zestig dagen, bij een ter post aangetekende brief aan de Raad de voortzetting van de behandeling van zijn asielaanvraag te vragen.

De asielaanvraag wordt bijgevolg ambtshalve zonder voorwerp verklaard.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP